

Dosarul nr. 2rac-280/22
2-21029970-01-2rac-28112022

Prima instanță - (Judecătoria Bălți, sediul central) jud: N. Costăș
Instanța de apel - (Curtea de Apel Bălți) jud: I. Grosu, A. Garbuz, A. Ciobanu

ÎNCHEIERE

28 decembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Vitalie Pîslaru în
interesele Societății cu Răspundere Limitată „Nord-Uniongaz”,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de
Societatea pe Acțiuni „Moldovagaz” împotriva Societății cu Răspundere Limitată
„Nord-Uniongaz” cu privire la încasarea datoriei, penalității și compensarea
cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 26 mai 2022 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a ț ă:

La 26 februarie 2021, SA „Moldovagaz” a depus cerere de chemare în
judecată împotriva SRL „Nord-Uniongaz”, solicitând încasarea datoriei în mărime
de 49 426 lei, a penalității în sumă de 206,51 lei și încasarea cheltuielilor de
judecată.

În motivarea acțiunii, s-a indicat că în baza contractului nr.09/1278 de
furnizare a gazelor naturale în anul 2020 încheiat între SA „Moldovagaz” și SRL
„Nord-Uniongaz” la data de 31 decembrie 2019, reclamantul a livrat pârâtului în
perioada anului 2020 gaze naturale în scopul revânzării acestora consumatorilor
finali.

În perioada lunii decembrie a anului 2020 pârâtului i-au fost furnizate gaze
naturale în volum total de 40 753 m³ costul cărora valorează 176 845,19 lei.

Conform pct.2 al contractului încheiat, SA „Moldovagaz” și-a asumat
obligațiunea să furnizeze pârâtului gaze naturale pe toată perioada anului 2020 în
conformitate cu cerințele stabilite în anexa nr.1 la contract, iar SRL „Nord-
Uniongaz” respectiv s-a angajat să primească și să achite volumele de gaze
naturale primite pentru revânzarea consumatorilor săi finali.

SA „Moldovagaz” și-a onorat obligațiile sale de furnizare a gazelor naturale,
pârâtul parțial a executat angajamentele asumate ignorând achitarea integrală a
costului gazelor recepționate în perioada lunii decembrie 2020.

În temeiul pct.15 al contractului nr.09/1278 din 31 decembrie 2019, plata pentru gazele naturale furnizate urmează a fi efectuate până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei de consum, însă obligația în cauză n-a fost executată de către pârât integral în termenul stabilit, acesta achitând la 26 ianuarie 2021 suma de 127 418,33 lei, formând în asemenea mod datorie nestinsă pentru gazele naturale primite în perioada lunii decembrie 2020 în sumă de 49 426,86 lei.

Totodată, în temeiul pct.16 al contractului, pârâtul este obligat să achite penalitate, care la data de 31 ianuarie 2021 conform calculului pentru perioada 16 ianuarie 2020 – 31 ianuarie 2021 constituie suma de 206,51 lei.

La 28 iulie 2021, SA „Moldovagaz” a depusă cerere de majorare a cuantumului pretențiilor din acțiune, indicând că în sarcina pârâtului există o datorie rezultată din neachitarea costului gazelor recepționate în perioada lunii mai 2021 în mărime de 3 704 lei, având în vedere că în luna mai 2021 pârâtul a primit gaze naturale în volum de 3 055 m³ costul cărora valorează 13 256,99 lei.

Astfel, conform facturii de plată a costului gazelor naturale consumate nr.09/127805 din 31 mai 2021 data limită de plată a gazelor naturale din luna mai 2021 a fost stabilit pentru data de 15 iunie 2021, însă pârâtul nu și-a onorat în termen și integral obligația de plată, astfel, în scopul stingerii creanței debitoriale formate pentru perioada de consum respectivă, pârâtul a fost solicitat în repetate rânduri să achite suma datorată, în sensul dat fiind înaintată reclamația nr.05/OR 578 din 22 iunie 2021, în urma cerinței respective de către pârât fiind achitată parțial suma datoriei de 9 552,99 lei la data de 25 iunie 2021.

Astfel, în perioada lunii decembrie 2020 - mai 2021 pârâtul a primit gaze naturale în volum total de 203 487 m³, costul total al cărora valorează 883 019,62 lei și anume: luna decembrie 2020 – 40 753 m³ în valoare de 176 845,19 lei, luna ianuarie 2021 – 47 118 m³ în valoare de 204 465,73 lei, luna februarie 2021 - 45837 m³ în valoare de 198 906,92 lei, luna martie 2021 – 38515 m³ în valoare de 167133,53 lei, luna aprilie 2021 – 28 209 m³ în valoare de 122 411,26 lei, luna mai 2021 – 3 055 m³ în valoare de 13 256,99 lei.

A solicitat încasarea din contul pârâtului a datoriei în mărime de 246 732,07 lei pentru gazele naturale livrate pârâtului în perioada decembrie 2020 - mai 2021, penalității calculate pentru perioada 16 ianuarie 2021 – 31 ianuarie 2021 în mărime de 206,51 lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 25 august 2021 a Judecătorei Bălți, sediul central, s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de SA „Moldovagaz” împotriva SRL „Nord-Uniongaz” cu privire la încasarea datoriei, penalității și compensarea cheltuielilor de judecată.

S-a încasat de la SRL „Nord-Uniongaz” în beneficiul SA „Moldovagaz”, datoria în sumă de 246 732,07 lei, penalitatea în sumă de 206,51 lei, precum și cheltuielile de judecată sub forma taxei de stat achitată de reclamant în sumă de 7408,16 lei.

La 1 septembrie 2021, SRL „Nord-Uniongaz” a declarat apel împotriva hotărârii, solicitând casarea ei, cu emiterea unei hotărâri noi prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă.

Prin decizia din 26 mai 2022 a Curții de Apel Bălți, s-a respins apelul declarat de SRL „Nord-Uniongaz” și s-a menținut hotărârea din 25 august 2021 a Judecătorei Bălți, sediul central.

În motivarea deciziei emise, Colegiul instanței de apel a reținut că între părți la data de 31 decembrie 2019 a fost încheiat contractul nr. 09/1278 de furnizare a gazelor naturale în anul 2020, din care reies drepturi și obligații civile care atestă executarea parțială a acestor obligații din partea SRL „Nord-Uniongaz” și respectiv existența restanței la plata datoriei formată pentru perioada decembrie 2020 - mai 2021 care se pretinde a fi încasată în mărime de 246732,07 lei, partea pîrată/apelantă neprezentând probe prin care s-ar fi constatat stingerea integrală a datoriei respective.

Instanța de apel a respins argumentul invocat de SRL „Nord-Uniongaz” că nu are încheiat un careva contract de furnizare a gazelor naturale cu reclamantul SA „Moldovagaz” din care ar rezulta careva obligații de plată pentru anul 2021, având în vedere că cel încheiat anterior cu reclamantul în anul 2019 pentru furnizarea gazelor naturale pentru anul 2020, nu a fost prelungit până în prezent. În contextul dat, Colegiul a reținut că pentru perioada anului 2021 SA „Moldovagaz” a continuat furnizarea gazelor naturale către pârât și ultimul a recepționat aceste gaze și chiar a achitat parțial plata acestora, fapt ce se confirmă cu ordinele de plată anexate la materialele cauzei.

Astfel, Colegiul a conchis că SA „Moldovagaz” este îndreptățită de a solicita încasarea datoriei de la SRL „Nord-Uniongaz” în mărime de 246732,07 lei, reieșind din faptul că la momentul înaintării acțiunii în instanța de judecată, între SA „Moldovagaz” și SRL „Nord-Uniongaz” se constată existența datoriei ca urmare a neachitării gazelor naturale furnizate.

A menționat că, chiar dacă SRL „Nord-Uniongaz” nu a semnat Actele de primire-predare a gazelor naturale livrate în perioada 2020-2021, s-a constatat cu certitudine că acesta a acceptat tacit prelungirea relațiilor contractuale, efectuând achitări parțiale, mai mult ca atât, în ordinele de plată este indicată inclusiv destinația plății: plata pentru gaz conform facturii primite.

La 7 septembrie 2022, avocatul Vitalie Pîslaru, în interesele SRL „Nord-Uniongaz” a declarat recurs împotriva deciziei din 26 mai 2022 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și restituirea cauzei spre rejudecare, în instanța de apel.

În motivarea recursului, a invocat că decizia instanței de apel este ilegală și pasibilă de a fi casată integral, deoarece instanța a admis încălcarea normelor de drept procedural și cauza civilă a fost examinată în lipsa reclamantului sau reprezentantului său, deoarece împuternicirile reprezentantului SA Moldovagaz, potrivit Procurii (f.d. 14, vol.I), au expirat la data de 25.03.2022, iar ședințele de judecată din 12.05.2022 (f.d. 180) și 07.07.2022 (f.d. 191) s-au desfășurat în absența unui participant la proces, fapt care cade sub incidența prevederilor art. 432 alin. (3) lit. b) din Codul de procedură civilă.

La fel, consideră că, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Bălți a dat o apreciere eronată probelor prezentate de părți, fapt care a dus la soluționarea greșită a cauzei și încălcarea vădită a dreptului de proprietate a pârâtului, cauzându-i, atât proprietarului SRL „Nord-Uniongaz”, cât și statului, un prejudiciu financiar deosebit de mare.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă

legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că, copia deciziei integrale a instanței de apel a fost comunicată SRL „Nord-Uniogaz”, prin intermediul poștei electronice, la 7 iulie 2022 (vol.I, f.d.191 verso), iar cererea de recurs a fost depusă la 7 septembrie 2022 (vol.II, f.d.1), în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Copia cererii de recurs a fost expeditată intimaților pentru cunoștință, însă referințe nu au fost depuse.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de avocatul Vitalie Pîslaru în interesele SRL „Nord-Uniongaz”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de avocatul Vitalie Pîslaru în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Nord-Uniongaz”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Mariana Pitic

Victor Burduh